

ബാബ അപരാഹ്ണവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാന്തയിൽ തനിക്കു ചുറ്റും കൂട്ടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തിരഞ്ഞെടുത്ത് അധിക സത്സംഗമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ. പ്രശാന്തിനിലയത്തിൽ നടന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഇതിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രഭാഷണം തുടരും.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ പ്രഫസർ അനിൽകുമാറിന്റെ സത്സംഗം

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 40C

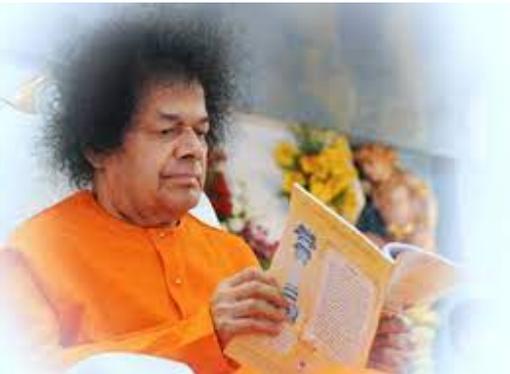
പ്രശാന്തി സന്ദേശം ഞായർ പോഡ്കാസ്റ്റ്
ജനുവരി 20, 2023

Baba Bestows Knowledge of The Self ബാബ ആത്മജ്ഞാനം പകരുന്നു

ഓം ശ്രീ സായിരാം.

പ്രശാന്തി സന്ദേശം, സായി വിവേകമുത്തുകൾ നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

സ്വാമി അരുളുന്നു, “ബുദ്ധിയിൽനിന്ന് വരുന്ന അറിവ് നേടുന്നത് ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെയും മനസ്സിന്റെയും സംയോഗത്തിലൂടെയാണ്. എന്നാൽ ആത്മാവിൽനിന്നുള്ള ബോധദീപ്തമായ ജ്ഞാനം കേവലവും, സത്യവും, മുക്തിദായകവുമാകുന്നു!”

ഭഗവാൻ ശ്രീ സത്യസായി ബാബ നമ്മുടെ സദ്ഗുരു ആകുന്നു, അവിടുന്ന് നമ്മെ എല്ലാവരെയും ഉന്നതജ്ഞാനത്തിന്റെ മാർഗത്തിൽ നയിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് ഒരു ലോകഗുരു ആകുന്നു- ആൾക്കൂട്ടങ്ങളുടെ ഗുരു, അതൊടൊപ്പം വ്യക്തിഗുരുവും- വ്യക്തികളുടെ ഗുരു. അതിനാൽ, അവിടുത്തെ അവതാരദൗത്യത്തിന്റെ ഭാഗമായി, അവിടുന്ന് ‘സനാതന സാരഥി’ എന്ന ഒരു മാസിക ആരംഭിച്ചു. ഈ മാസികയിലൂടെ, ബാബ സാധകർക്ക് മാർഗനിർദ്ദേശം നൽകുന്നു. ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന അവിടുത്തെ ദിവ്യപ്രഭാഷണങ്ങളിലൂടെ ഭക്തർക്ക് ശരിയായ ജ്ഞാനത്തിലേക്കുള്ള അന്തർദ്ദൃഷ്ടി നേടാൻ കഴിയുന്നു.

ഇതിനു പുറമേ, ഭഗവാൻ ബാബ ഭക്തരെ ഇന്റർവ്യൂവിനായി വിളിക്കുമ്പോൾ, അവിടുന്ന് അവർക്ക് വിവിധ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൂടെയും ചെറിയ കഥകളിലൂടെയും നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നു. അവിടുന്ന് അവരെ വ്യക്തിപരമായി നയിക്കുന്നു, അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നു, അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ പരിവർത്തനം കൊണ്ടുവരുന്നു.

പുട്ടപർത്തിയിലെ ഒരു നഗ്ന സാധുവിനെക്കുറിച്ച് പ്രശസ്തമായ ഒരു കഥയുണ്ട്. ഈ സാധു മൗനവ്രതം ദീക്ഷിച്ചിരുന്നു, മുടന്തുണ്ടായിരുന്നതു കാരണം ഒരു പല്ലുക്കിലാണ് അദ്ദേഹം സഞ്ചരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നത്-പൂർണ്ണ നഗ്നനായിട്ട്. അക്കാലത്ത്, 1941-നടുത്താണ്, സ്വാമി സുബ്ബമ്മയുടെ കർണം കുടുംബത്തിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. ഈ പല്ലുക്ക് അവരുടെ കുടുംബത്തിനു മുഖിലെത്തിയപ്പോൾ, സ്വാമിയുടെ പ്രതികരണം എന്തെന്നറിയാൻ ഓരോരുത്തർക്കും ആകാംക്ഷയായി.

ഭഗവാൻ വളരെ ശാന്തനായി പുറത്തെത്തി, അവിടുത്തെ കരങ്ങളിൽ ഒരു ടവ്വലുണ്ടായിരുന്നു. അവിടുന്ന് അത് ആ സാധുവിന് നൽകിയിട്ട് അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു, “നീ എല്ലായ്പ്പോഴും നഗ്നനായി കഴിയുന്നതു കാരണം, നീ സമൂഹവുമായുള്ള നിന്റെ എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും വിച്ഛേദിച്ചുവെന്നാണ് ഞാൻ ഊഹിക്കുന്നത്. പിന്നെന്തിനാണ് നീ ഈ സമൂഹത്തിൽ കഴിയുന്നത്? നിനക്കെന്തിനാണ് ശിഷ്യർ? നിനക്ക് പ്രശസ്തിക്കാണ് കൊതി എങ്കിൽ, എന്തിനാണ് നീ ആഗ്രഹവിമുക്തനാണ് എന്ന തോന്നൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകുന്നത്? എന്തിന്?” ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ആ സാധു ലജ്ജിച്ചുപോയി.

സ്വാമി തുടർന്നു, “നാമസ്കരണയിൽ മുഴുകിയ ഒരുവനെ ഈശ്വരൻ ഒരിക്കലും പട്ടിണിക്കിടില്ല. ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തുപോയി ഏകാന്തവാസം നയിക്കൂ! നീ എവിടെയായിരുന്നാലും, ഞാൻ നിനക്ക് ആഹാരവും അഭയവും തരും!” ഇപ്രകാരമാണ് സ്വാമി ആ നഗ്നസാധുവിനെ തിരുത്തിയത്.

ഇനി, ഇത് ഏറെക്കാലം മുമ്പ് സംഭവിച്ചതാണ്. ഒരു ദിവസം, മാതാവ് ഈശ്വരമ്മ ഭഗവാന്റെ അടുത്ത് ചെന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, “സ്വാമീ, നമ്മുടെ ഈ കൊച്ചു പുട്ടപർത്തി ഗ്രാമത്തിന് സ്കൂളില്ല. എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും ഒത്തിരി മൈലുകൾ നടന്നുവേണം സ്കൂളിൽ പോവാൻ. അവിടുന്ന് കരുണാസാഗരമാണെന്ന് എനിക്കറിയാം! അതുകൊണ്ട് ദയവുചെയ്ത് ഈ പുട്ടപർത്തിയിലെ കുട്ടികൾക്കായി ഒരു സ്കൂൾ പണിത്താലും.”

മാതാവ് ഈശ്വരമ്മ ഇതുകൊണ്ട് നിർത്തിയില്ല. അവരുടെ പേരിലുണ്ടായിരുന്ന കുറച്ചു സ്ഥലം ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി അവർ നൽകി, സ്വാമി ഒരു സ്കൂൾ പണിതു. ജ്ഞാനസ്വരൂ

പനായ സായി അങ്ങനെ ജ്ഞാനവൃക്ഷത്തിന്റെ ഒരു ചെറുതൈ നട്ടു. സാവധാനം ഈ തൈ ഒരു വൻവൃക്ഷമായി വളർന്നു. പുട്ടപർത്തിയിൽ കുറേക്കൂടി വലിയ ഒരു സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. അനന്തപുരിൽ ഒരു ലേഡീസ് കോളജ് തുടങ്ങി, പുട്ടപർത്തിയിൽ, വൈറ്റ്ഫീൽഡിൽ, ജയ്പൂരിൽ, ഭോപാലിൽ കോളജുകൾ ആരംഭിച്ചു.

ശ്രീ സത്യസായി കോളജ് കാമ്പസുകൾ

പതുക്കെ പതുക്കെ, 1981 നവംബർ 22-ന് ശ്രീ സത്യസായി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ഹയർ ലേണിംഗ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. മൂല്യാധിഷ്ഠിതവിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസവുമായി സംശ്ലേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരേയൊരു സർവകലാശാല ഇതാണ്. ഇതെല്ലാം സാധ്യമായത് എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഭഗവാൻ സ്വയം ജ്ഞാനത്തിന്റെ സ്വരൂപമാണ്. അവിടുന്ന് വ്യക്തി പരമായി ഓരോ വിശദാംശവും ശ്രദ്ധിക്കുന്നു, അക്കാദമിക വിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്ന സകലരും മൂല്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രയോജനവും ആർജ്ജിക്കുന്നു എന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നു.

ഇതിനു മുമ്പുതന്നെ, വൈദികജ്ഞാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുക എന്ന അവിടുത്തെ ദൗത്യത്തിന്റെ ഭാഗമായി, ചെറുപ്പക്കാരായ കുട്ടികളെ വേദം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഭഗവാൻ ബാബ ഒരു വേദപാഠശാല സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. 1965-ൽ, ആദ്യമായി, അവിടുന്ന് 400-ലേറെ ആൺകുട്ടികളുടെ ഒരു ഉപനയനച്ചടങ്ങ് നടത്തുകയും അവരെ ഗായത്രി മന്ത്രത്തിലേക്ക് ഉപക്രമം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അവിടുന്ന് അവരെ പവിത്രമായ വേദസൂക്തങ്ങളായ 'മാതൃ ദേവോ ഭവ', 'പിതൃ ദേവോ ഭവ' ഇവ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുറച്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്, ഭഗവാൻ ബാബ ഷിമോഗയിൽനിന്നുള്ള ഒരു ഭക്തനോട് ചോദിച്ചു, “നീ സന്ധ്യാവന്ദനം പതിവായി ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?” സന്ധ്യാവന്ദനം എന്നാൽ ദിവസം മൂന്നു നേരവും വേദമന്ത്രം ജപിക്കുകയാണ്. ആ ഭക്തൻ ലജ്ജിച്ച് തല താഴ്ത്തി, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മുമ്പ് അദ്ദേഹമിത് പതിവായി ചെയ്തിരുന്നെങ്കിലും, അടുത്ത കാലത്തായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് വീഴ്ചയുണ്ടായിരുന്നു. സ്വാമി അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു, “സാരമില്ല, ഇനിയും സമയമുണ്ട്! പക്ഷേ ഇന്നു മുതൽക്ക്, നീയത് മുടങ്ങാതെ ചെയ്യണം!”

വീട്ടിലെത്തിയിട്ട്, ആ ഭക്തൻ പതിവായി സന്ധ്യാവന്ദനം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. വീട്ടിലെ ശിവലിംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം അഭിഷേകവും ചെയ്യാൻ ആരംഭിച്ചു, അതും മുടക്കിയ ഒരു പതിവു ചടങ്ങായിരുന്നു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചു, ശിവലിംഗത്തിന്റെ നിറം ഇപ്പോൾ കാണപ്പെടുന്നത് സ്വർണലിംഗത്തിന്റേതു പോലെയാണ്, അതിനുള്ളിൽ ഭഗവാൻ ബാബയുടെ രൂപവും അദ്ദേഹത്തിന് ദർശിക്കാനായി. ഇപ്രകാരം, ഭഗവാൻ അവിടുത്തെ ഭക്തരിൽ ഭക്തിയും ജ്ഞാനവും ചൊരിയുന്നു. അവിടുന്ന് നമ്മിലെല്ലാം അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹം ചൊരിയട്ടെ! ഒരു ശിവലിംഗം സ്വർണലിംഗമായി സ്വയം പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുക എന്നത് അത്ര എളുപ്പമായ കാര്യമല്ല.

പുരാണങ്ങളിലൊന്നായ വരാഹപുരാണത്തിൽ, ഭഗവദ്ഗീതയുടെ മഹത്വം ഭഗവാൻ കൃഷ്ണൻ വിവരിക്കുന്നു, “ഗീത എന്റെ പരമമായ വിദ്യയാകുന്നു. അത് ബ്രഹ്മത്തിന്റെ സ്വരൂപം തന്നെയാകുന്നു. അത് സനാതനമായ ആ അർദ്ധസ്വരം, ‘ഓ’മിലെ ആ ബിന്ദുവാകുന്നു, ശാശ്വതമായ, അവാച്യമായ ആത്മാവിന്റെ സത്താകുന്നു.”

പ്രജ്ഞയുടെയും ആനന്ദത്തിന്റെയും സ്വരൂപമായ കൃഷ്ണനാൽ അർജ്ജുനനോട് പറയപ്പെട്ട അത് മൂന്നു വേദവുമാകുന്നു, പരമമായ ആനന്ദമാകുന്നു, നിറയെ തത്വജ്ഞാനമാകുന്നു, മൗലികതത്വങ്ങൾ! അർജ്ജുനന് കുരുക്ഷേത്ര യുദ്ധഭൂമിയിൽവെച്ച് തന്റെ ധൈര്യം ചോർന്നുപോയപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്നെ അരുളിയതാണ്.

നാം അങ്ങേയറ്റം ഭാഗ്യശാലികളാണ്, സനാതന സാരമിയായ ഭഗവാൻ സായി കൃഷ്ണൻതന്നെ സ്വയം നമുക്ക് ഭഗവദ്ഗീത വിശദീകരിച്ചു തരുന്നതിൽ! 1958 ഫെബ്രു

വരി 16-ന് സ്വാമി 'സനാതന സാരഥി' എന്ന ഒരു മാസിക ആരംഭിച്ചു. 'സനാതനം' എന്നാൽ നിത്യം, 'സാരഥി' എന്നാൽ തേരാളി എന്നർത്ഥം.

ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ അർജ്ജുനന്റെ രഥത്തിന് സാരഥിയായി ഇരുന്നതു പോലെ, സായി കൃഷ്ണൻ ഇന്ന് സത്യം, ധർമ്മം, ശാന്തി, പ്രേമം, അഹിംസ ഇവ, ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രജ്ഞയിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി അവതരിച്ചിരിക്കുകയാണ്, അവിടുന്ന് നമ്മുടെ ഉള്ളിലിരുന്ന് നമ്മെ നയിക്കുന്ന തേരാളിയാണ്. സ്വാമി അരുളുന്നു, "ഓരോരുത്തരുടെയും ഹൃദയം ഒരു ധർമ്മക്ഷേത്രവും അതോടൊപ്പം ഒരു കുരുക്ഷേത്രവുമാണ്. ഒരു മനുഷ്യന് അവന്റെ സത്കർമ്മങ്ങളിലൂടെ സ്വയം ഉദ്ധരിക്കപ്പെടാവുന്ന ക്ഷേത്രമാണത്. അവനത് ധർമ്മക്ഷേത്രമായി മാറ്റുകയാണെങ്കിൽ, അവന് ജീവിത സാഗരം അനായാസം തരണം ചെയ്യാം, അനായാസം, നിഷ്പ്രയാസം! അത് അധർമ്മക്ഷേത്രമാവുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ നശിപ്പിക്കപ്പെടും."

ഭഗവത്ഗീതയിലെ ആദ്യത്തെ ശ്ലോകം ഇതേ കാര്യമാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്, ധർമ്മക്ഷേത്രമായ കുരുക്ഷേത്രത്തിൽ, മാമകാ: എന്തു ചെയ്യുകയാണ്? എന്റെ മക്കളും പാണ്ഡവരും അവിടെ എന്തു ചെയ്യുകയാണ്? കുരുക്ഷേത്രയുദ്ധത്തെപ്പറ്റി ധൃതരാഷ്ട്രർ ഉന്നയിക്കുന്ന ചോദ്യമാണിത്.

ശരി, 'മാമകാ:' എന്നാൽ എന്റെ, ഇത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് ഈശോ,

സ്വാർത്ഥത, താമസിക, രാജസിക ഗുണങ്ങളെയാണ്. 'പാണ്ഡവ' സൂചിപ്പിക്കുന്നത് സാത്വികഗുണമുള്ളവരെയും. ഈ യുദ്ധത്തിൽ എല്ലാ ജീവികളുമുണ്ട്. ഈശ്വരകാര്യം അതാൽ, സാത്വികഗുണത്തിൽ സ്ഥിതരായവർ വിജയം നേടും. അവരെല്ലായ്പോഴും ഈശ്വരകൃപയ്ക്ക് അർഹരായും. ഇതാണ് ഗീത നമ്മളെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്!

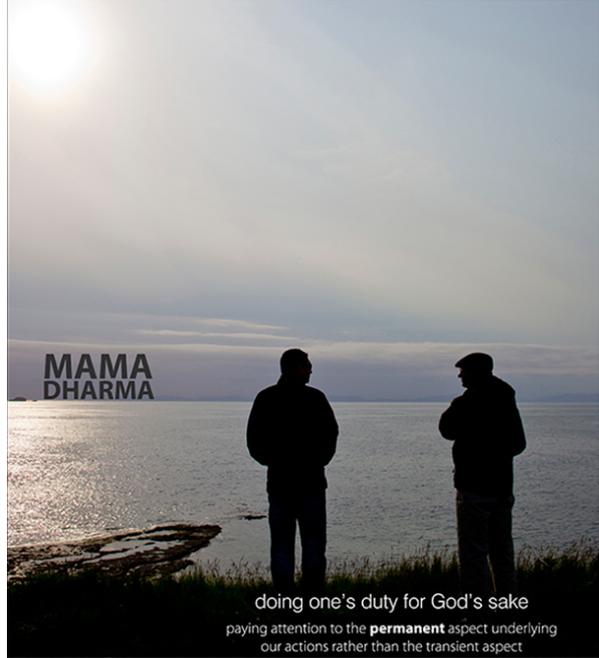
ഈ സംഭവം നടക്കുന്നത് ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പാണ്. ശ്രീ പാണ്ഡുരോഗദീക്ഷിത് സ്വാമിയുടെ അഗാധ ഭക്തനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകളായ ജ്യോത്സന സംസ്കൃതം മുഖ്യവിഷയമായെടുത്ത് ബി.എ യ്ക്ക് പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

സ്വാമി അവളോട് തിരക്കി, "ഗീതയുടെ സാരം എന്താണ്?"

അവൾ സിലബസിനെയും സിലബിൾസിനെയും(ശ്ലോകങ്ങളെയും) അടിസ്ഥാനമാക്കി, ഭഗവത്ഗീതയിലെ ഉള്ളടക്കത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു കൃത്യമായ മറുപടി പറഞ്ഞു!

അതു കേട്ടിട്ട്, സ്വാമി പറഞ്ഞു, “ഇതെല്ലാം സത്യമാണ്, പക്ഷേ ഗീതയുടെ സാരം തികച്ചും വേറെയാണ്. അത് ധർമ്മമാണ്. ധർമ്മം എന്നത് മതമല്ല, മനുഷ്യന്റെ സഹജമായ കടമയാണ്!”

സ്വാമി വീണ്ടും പറയുന്നു, “ഗീതയുടെ ആദ്യത്തെ വാക്ക് ‘ധർമ്മ’ എന്നതാണ്-കടമ, അവസാനത്തെ വാക്ക് ‘മമ’ എന്നതാണ്-എന്റെ. അതുകൊണ്ട്, മുഴുവൻ ഭഗവത്ഗീതയും പഠിപ്പിക്കുന്നത് മമ ധർമ്മമാണ്, എന്റെ കടമയാണ്, ഓരോരുത്തരുടെയും കടമയാണ്!”

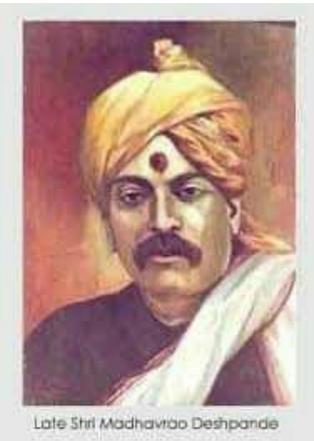

നോക്കൂ, എത്ര അതിശയകരമായാണ് അവിടുന്ന് ഗീതയുടെ സാരം വിശദീകരിച്ചത്, ഒരിക്കലും സാധ്യമാവാത്ത ഏറ്റവും ലളിതമായ രീതിയിൽ!

ഭഗവത്ഗീതയിൽ, ഭഗവാൻ ‘അവ്യഭിചാരി ഭക്തി’യെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. അവ്യഭിചാരി ഭക്തി, അതിൽ ഭക്തന്റെ മനസ്സ് ഇളകാതെ പൂർണ്ണമായും ഈശ്വരനിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നു, അത് ഭൗതികലോകത്തിലെ ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിന്റെ പുറകെ അലയുന്നില്ല-അത്തരം

ഭക്തിയാണ് ‘അവ്യഭിചാരിഭക്തി’ എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത്. പൂർണ്ണമായും ശരണാഗതിയടഞ്ഞ അത്തരമൊരു ഭക്തന്, ഈശ്വരൻ ആത്മജ്ഞാനം പകരുന്നു.

മാധവറാവു ദേശ്പാണ്ഡെയെ അഥവാ ശാമ ഷിർദ്ദി അവതാരകാലത്ത്, ചുരുക്കം ചില തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഭക്തരുണ്ടായിരുന്നു, സായിനാഥ് അവർക്ക് ആത്മജ്ഞാനം നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. മാലസപതി, മാധവറാവു ദേശ്പാണ്ഡെയെ അഥവാ ശാമ, ശ്രീമതി ലക്ഷ്മിദായി ചെമ്പർ ഇവർ അവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

Late Shri Madhavrao Deshpande

മാലസപതി ഖണ്ഡോബ മന്ദിരത്തിലെ പൂജാരിയായിരുന്നു, അദ്ദേഹം ഒരു സന്യാസി യുടെ ജീവിതമാണ് നയിച്ചിരുന്നത്. സായി ആദ്യമായി ഷിർദ്ദിയിലേക്ക് വന്നപ്പോൾ, മാല സപതി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവിടുന്നിനെ സ്വാഗതം ചെയ്തു, “ആവോ സായി! ആവോ സായി! സ്വാഗതം ഭഗവാനേ!” അവിടുത്തെ ദർശനത്താൽ ആദ്യം അനുഗ്രഹിക്ക പ്പെട്ട ആളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ആദ്യത്തെ ആൾ!

‘കൃഷ്ണൻ’ എന്ന ശബ്ദം ഗോപികമാരുടെ മുടിയിൽനിന്നും പോലും പുറപ്പെട്ടിരുന്നു, ഇത് എല്ലാവർക്കും അറിവുള്ള, പ്രസിദ്ധമായ കാര്യമാണ്. മാധവറാവു ദേശ്‌പാണ്ഡെ അഥവാ ശാമ, സായിനാഥുമായി ഇതേ ഐക്യം പ്രാപിച്ചിരുന്നു! ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ പോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ ശ്വാസത്തിലും ‘സായിനാഥ് മഹാരാജ്’ എന്ന ശബ്ദം

ചില ഭക്തർ കേട്ടിരുന്നു. അത്ര മാത്രം ആത്മ ജ്ഞാനം നൽക പ്പെട്ട് അനുഗ്രഹിക്ക പ്പെട്ട സാധകനായി രുന്നു അദ്ദേഹം, സ്വാഭാവികം!

മാലസപതി, ലക്ഷ്മി ഭായി ഖവർദെ, കാക്കാ സാഹിബ് ദീക്ഷിത് ഇവർ സായിനാഥി നൊപ്പം

ശ്രീമതി ലക്ഷ്മി

ഭായി ഖവർദെ കേവലം ഒരു വീട്ടമ്മയായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ സായിനാഥിനെ നിസ്വാർത്ഥയായി സേവിച്ചു, അവർ പാവപ്പെട്ട മിടുക്കരായ കുട്ടികൾക്ക് ആഹാരവും അഭ യവും നൽകി. സായിനാഥ് അവളുടെ ശ്രേഷ്ഠമായ സേവയിൽ വളരെ പ്രീതനായിരുന്നു, അവിടുന്ന് അവർക്ക് ഗുരുമന്ത്രമായി ‘രാജാ റാം! രാജാ റാം!’ ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തു. ഇതിനു പുറമെ, അവിടുത്തെ മഹാസമാധിക്ക് 10 വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം, അവളുടെ മരണ

ത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പ് അവിടുന്ന് ലക്ഷ്മിഭായിക്ക് ദർശനം നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുകയുണ്ടായി.

ഇപ്പോഴത്തെ ശ്രീ സത്യസായി അവതാരം അവിടുത്തെ ഭക്തരെ ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. മുത്തച്ഛനായ കൊണ്ടമ്മ രാജു, ശ്രീമതി സുബ്ബമ്മ, ക്ലാസ് ടീച്ചറായ ശ്രീ മെഹബൂബ് ഖാൻ ഇവർ മനസ്സിലേക്ക് വരുന്നു.

പക്ഷേ വേറിട്ടു നിൽക്കുന്ന ഒരു ഭക്തകുടിയുണ്ട്- ഇന്ദ്രാദേവിയാണ്. അവർ റഷ്യയിലാണ് ജനിച്ചത്, അമേരിക്കയിലാണ് ജോലി ചെയ്തത്, ഭാരതീയമായ ഒരു പേരോടെ. അതുപുറമെ ഒരു യോഗാ ടീച്ചറായിരുന്നു ഈ ഇന്ദ്രാദേവി. ഇന്ദ്രാദേവി സ്വാമിയുമായി

പരിചയമാവുമ്പോൾ, അവിടുന്ന് അവരുടെ യോഗജ്ഞാനത്തിനൊപ്പം, ആദ്ധ്യാത്മിക ജ്ഞാനത്തിന്റെ തലവും ഉയർത്തുകയുണ്ടായി. അവിടുന്ന് അവർക്ക് ജപത്തിനായി ഒരു പവിഴ ജപമാലയും ഒരു മന്ത്രവും നൽകുകയുണ്ടായി.

ഇന്ദ്രാദേവി സ്വാമിക്കൊപ്പം

അവിടുന്ന് അവർക്ക് വിഭൂതി സൃഷ്ടിച്ച് നൽകുക മാത്രമല്ല, ഒരു അക്ഷയ വിഭൂതിപാത്രവും സൃഷ്ടിച്ച് നൽകുകയുണ്ടായി, അവരുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ട വിഭൂതി അതിൽ നിലയ്ക്കാതെ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പരമമായ കൃപാകടാക്ഷം എന്തായിരുന്നു എന്നാൽ, അവിടുന്ന് അവരെ ഒരു സിദ്ധി നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുകയുണ്ടായി, അതിന്റെ സഹായത്താൽ ദുരിതബാധിതരെ അവർക്ക് സഹായിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ഏറ്റവും അസാധാരണമായ ദൃഷ്ടാന്തം ഇതാണ്. സംശയങ്ങളില്ലാതെ, അവർ സ്വയം, സ്വാമിയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ ആത്മസാക്ഷാത്കാരം പ്രാപിച്ചു.

നിങ്ങളുടെ സമയത്തിന് നന്ദി.

(തുടരും)

പ്രഫ. അനീൽകുമാർ കാമരാജു
(പരിഭാഷ: എം.എൻ. വിനോദ്കുമാർ)